

El pessebre expulsat de l'espai públic. Collboni no és a l'altura que Barcelona necessita

Com ja va fer amb la missa de les festes de la Mercè, que va ser eliminada del programa d'activitats que se celebraven a Barcelona, ara Collboni ha decidit excloure el pessebre de la plaça de Sant Jaume.

Per primera vegada en la història de la ciutat des de 1940, no hi haurà pessebre a la plaça. És un fet simbòlic i històric. El que no es va atrevir a fer del tot Colau —jugant, això sí, a diluir una tradició barcelonina i catalana que arrenca del segle XVII—, ho ha fet Collboni.

L'alcalde governa la ciutat amb una escandalosa minoria de només 10 regidors sobre un total de 41; és a dir, **governa sense fonament democràtic**, i sobre aquest principi arbitrari, ha trencat amb una tradició. A més, el nou Partit Socialista d'Illa i Collboni ha trencat també amb la pràctica dels seus predecessors socialistes al càrrec: Serra, Maragall, Clos i Hereu.

Les declaracions de l'alcalde explicant que pren aquesta decisió per evitar “polèmiques” encara agreugen més la situació, perquè converteix la nostra pràctica consuetudinària en un motiu de controvèrsia i, amb aquest pretext infundat, exclou el pessebre de l'espai públic. Es dona el fet addicional que tant el pessebre com la Mercè són tradicions d'arrels cristianes, i que mentre ell i els seus suprimeixen aquestes, donen suport i celebren altres manifestacions ben allunyades del que som i ens ha fet. Com pot ser el nostre alcalde algú que actua així?

Ara, substitueix un símbol tan arrelat al nostre país per un altre que no planteja dubtes sobre el laïcisme de l'exclusió religiosa i cultural del govern municipal minoritari.

El missatge de Jaume Collboni amb la seva decisió és d'una claredat meridiana: Barcelona renega de la seva tradició a l'espai públic. El pessebre és un element principal del Nadal que galvanitza el sentiment comunitari i de pertinença, més enllà del component religiós que també té. L'Ajuntament el substitueix per una estrella còsmica amb ínfules elitistes de la globalització cosmopolita de la progressia. Així, Nadal passa a ser una excusa per celebrar qualsevol cosa, excepte el que realment és: el naixement de Jesús, que assenyala el calendari en el món occidental.

Sembla que cal arrencar a les persones d'una societat ja prou desvinculada qualsevol element que les connecti amb el passat que forma part d'aquesta. Es pretén un individu que cregui que tot neix i mor amb ell, sense cap arrelament en una tradició determinada,

ni compromís de memòria i, per tant, de vida i projecte amb la seva comunitat. És el robatori de la tradició, que, com ara, quan aquesta encara és viva, és un espoli emocional.

El que queda al final de tot això de Barcelona és un parc temàtic de turistes, una ciutat buida de sentit i sense ànima, on només té cabuda la festa compulsiva del consum i la desmesura. Un agregat d'individus arribats d'arreu del món sense més vincle que l'interès personal. I això en una ciutat en la qual el 30% dels habitants han nascut a l'estranger i el català només és la llengua primera per al 33%. Precisament quan necessitem fer participar més de la nostra tradició, llengua i cultura, l'Ajuntament la cancel·la.

Refusem aquesta mena de procedir.

Afirmem que Collboni no representa la gran majoria dels ciutadans de Barcelona.

Cridem a la ciutadania i a tots els partits polítics partidaris d'un govern democràtic a posar fi a les arbitrietats de Jaume Collboni, i a treballar per construir una alternativa política i cultural que respongui a les necessitats reals de la ciutat.

El Corrent

Barcelona, 21 de novembre de 2024.